

§ 33. Przepisy §§ 16 i 17 stosuje się przy udzielaniu pomocy kredytowej dla instytucji i organizacji.

IX. Przepisy końcowe.

§ 34. 1. W razie zużycia udzielonego kredytu niezgodnie z przeznaczeniem — cała pobrana suma podlega natychmiastowemu zwrotowi wraz z odsetkami i innymi należnościami.

2. Kredyt nie spłacony w terminie i nie sprolongowany oraz kredyt, który stał się wymagalny stosownie do przepisów ust. 1, podlega ściągnięciu w drodze egzekucji.

§ 35. Wysokość oprocentowania kredytów regulują odrębne przepisy.

§ 36. Na podstawie przepisów niniejszego zarządzenia Prezes Narodowego Banku Polskiego i Dyrektor Banku Rolnego — każdy w swoim zakresie — wydać za szczegółowe instrukcje dla aparatu bankowego i kas spółdzielczych w sprawie zasad i trybu przyznawania pomocy kredytowej Państwa dla wsi.

§ 37. 1. Tracą moc:

- a) zarządzenie Ministra Finansów i Ministra Rolnictwa z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie zasad udzielania kredytów długoterminowych na nakłady inwestycyjne i produkcyjne rolniczym spółdzielniom produkcyjnym,

b) instrukcja Ministrów Finansów i Rolnictwa z dnia 21 czerwca 1956 r. w sprawie udzielania pomocy kredytowej dla ludności wiejskiej (Monitor Polski Nr 57, poz. 625).

2. W odniesieniu do warunków spłaty kredytów udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia mają zastosowanie przepisy obowiązujące w okresie, w którym kredyty te były udzielone.

3. Upoważnia się Bank Rolny do zmiany w porozumieniu z kredytobiorcami umów zawartych z nimi przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia celem dostosowania warunków spłaty tych kredytów do przepisów niniejszego zarządzenia.

4. Kredyty krótkoterminowe i długoterminowe udzielone przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia rzemieślnikom wiejskim przez Bank Rolny i Narodowy Bank Polski na wszystkie cele poza budownictwem wymienione banki przekazują do kas spółdzielczych, jeżeli łączne zadłużenie poszczególnego kredytobiorcy z tego tytułu nie przekracza kwoty 20.000 zł. Kredyty udzielone rzemieślnikom wiejskim przez Narodowy Bank Polski w wysokości ponad 20.000 zł Narodowy Bank Polski przekazuje Bankowi Rolnemu.

§ 38. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

299

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 maja 1957 r.

w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych niektórych uprawnień Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w zakresie zwierzchniego nadzoru nad przedsiębiorstwami budownictwa terenowego.

Na podstawie § 10 uchwały nr 611 Rady Ministrów z dnia 3 października 1956 r. w sprawie dalszego rozszerzenia uprawnień rad narodowych w dziedzinie kierowania gospodarką narodową (Monitor Polski Nr 91, poz. 1027) w związku z uchwałą nr 11 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania radom narodowym niektórych uprawnień Ministra Budownictwa w zakresie nadzoru nad przedsiębiorstwami budownictwa wiejskiego (Monitor Polski Nr 3, poz. 20) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydiom wojewódzkich rad narodowych przekazuje się wyszczególnione w zarządzeniu uprawnienia w stosunku do podporządkowanych im przedsiębiorstw budownictwa terenowego.

§ 2. W zakresie planowania, zatrudnienia i płac prezydiom wojewódzkich rad narodowych przysługują uprawnienia do:

- 1) ustalania zadań produkcyjnych dla przedsiębiorstw w zakresie planów wieloletnich i rocznych na podstawie wskaźników ustalonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 2) wyrażania zgody na przyznawanie dyrektorom przedsiębiorstw i ich zastępcom wynagrodzenia ryczałtowego w ramach zatwierdzonego funduszu płac; wysokość górnej granicy ryczałtu określa się na zł 5.000;
- 3) przyznawania premii dyrektorom przedsiębiorstw;
- 4) przyznawania pracownikom przedsiębiorstw nagród za uruchomienie nowej produkcji i wprowadzenie postępu technicznego — według zasad ustalonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
- 5) ustalania dla przedsiębiorstw kategorii płac według obowiązujących przepisów w sprawie zasad wynagradzania

pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych;

- 6) zatwierdzania programów kursów szkolenia zawodowego w przedsiębiorstwach.

§ 3. W zakresie inwestycji własnych prezydiom wojewódzkich rad narodowych przysługują uprawnienia do:

- 1) udzielania przedsiębiorstwom zezwoleń na prowadzenie inwestycji na podstawie częściowej, wykonawczej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, pod warunkiem nieprzekroczenia zbiorczego zestawienia kosztów oraz z zachowaniem przepisów zarządzenia nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1957 r. w sprawie trybu sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji (Monitor Polski Nr 1, poz. 4);
- 2) udzielania przedsiębiorstwom zezwoleń na odstępowanie od zasady biura kierującego w przypadkach gospodarczo uzasadnionych w porozumieniu z właściwym biurem projektów;
- 3) udzielania przedsiębiorstwom zezwoleń na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej i adaptacji projektów typowych przez pracowników podporządkowanych przedsiębiorstw lub osoby prywatne w przypadkach, gdy zlecenie opracowania takiej dokumentacji ze względu na jej koszt przekracza uprawnienia przedsiębiorstw, pod warunkiem jednak, że wynagrodzenie zleciobiorcy mieści się w granicach cen obowiązujących państwowe biura projektów, pomniejszonych przez zastosowanie współczynnika 0,5.

§ 4. W zakresie pozostałych spraw prezydiom wojewódzkich rad narodowych przysługują uprawnienia do:

- 1) zatwierdzania cen na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz usługi dostarczane w obrocie między pod-

porządkowanymi przedsiębiorstwami, jeżeli cena nie została uzgodniona między dostawcą a odbiorcą lub przewyższa ceny ogólnie obowiązujące;

- 2) zatwierdzania cen na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz usługi nie objęte obowiązującymi cennikami, dostarczane przez podporządkowane przedsiębiorstwa innym jednostkom organizacyjnym, jeżeli cena nie została uzgodniona z odbiorcą;
- 3) wydawania decyzji w sprawach dotyczących wynalazczości i racjonalizacji w zakresie zastrzeżonym dotychczas do decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — zgodnie z uchwałą nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 122, poz. 1597);

- 4) decydowania o przesunięciu terminów inwentaryzacji oraz o wprowadzeniu w przedsiębiorstwach inwentaryzacji ciągłej.

§ 5. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą — jeżeli zezwalają na to obowiązujące przepisy — przekazać niektóre uprawnienia, zawarte w zarządzeniu, radom narodowym niższego stopnia lub wojewódzkim zarządom budownictwa terenowego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1957 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. St. Araszkiewicz

300

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 30 maja 1957 r.

w sprawie zasad sporządzania uproszczonej dokumentacji geologicznej przy ustalaniu zasobów złóż węgla brunatnego dla potrzeb miejscowych.

Na podstawie § 5 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie eksploatacji płytkich złóż węgla brunatnego na potrzeby ludności i przemysłu miejscowego (Monitor Polski Nr 30, poz. 208) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Złoże węgla brunatnego przeznaczone do eksploatacji dla zaspokojenia potrzeb ludności i przemysłu miejscowego dokumentuje się w sposób uproszczony, jeżeli bilansowe zasoby złoża nie przekraczają 1 miliona ton, złoże występuje na głębokości nie większej niż 35 m, stosunek miąższości nadkładu do miąższości złoża jest nie większy niż 4:1, a wartość nakładów inwestycyjnych w zakresie majątku trwałego, koniecznych do budowy kopalni, nie przekracza 3 milionów złotych.

2. Jeżeli złoże węgla brunatnego nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 bądź jeżeli wartość nakładów inwestycyjnych koniecznych do budowy kopalni przekracza 3 miliony złotych, złoże węgla brunatnego należy udokumentować zgodnie z przepisami instrukcji nr 2 Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 3 maja 1954 r. w sprawie ustalania (dokumentowania) zasobów złóż węgla kamiennych, brunatnych i sapropelowych oraz łupków węglowych i bitumicznych, a także uzyskać zatwierdzenie dokumentacji złoża w trybie i na zasadach określonych w uchwale nr 740 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie ustalania zasobów złóż kopalni celem określenia rozmiaru budowy (rozbudowy) zakładów eksploatujących złoża (Monitor Polski Nr 101, poz. 1166).

§ 2. 1. W celu uproszczonego udokumentowania złoża węgla brunatnego należy wykonać wyrobiska (wiercenia, szurfy, szybiki lub tp.), pozwalające na określenie rodzaju i jakości węgla brunatnego, granic złoża, ilości zasobów kopaliny w złożu oraz geologiczno-górnicyznych możliwości wydobycia kopaliny.

2. Odległość pomiędzy wyrobiskami ustala się w zależności od wielkości złoża i jego budowy, przy czym w zasadzie odległość ta nie powinna przekraczać 100 m.

§ 3. 1. Jeżeli udokumentowanie złoża ma być dokonane przez przedsiębiorstwo państwowe, należy przed przystąpieniem do wykonywania robót geologicznych sporządzić ich projekt oraz uzyskać zatwierdzenie projektu przez głównego geologa resortu.

2. Projekt robót geologicznych powinien określać ilość i głębokość projektowanych wyrobisk oraz orientacyjny koszt rozpoznania złoża. Do projektu należy dołączyć szkic sytuacyjny badanego terenu z oznaczeniem projektowanych wyrobisk.

§ 4. Określając rodzaj i jakość węgla brunatnego należy wykonać badania laboratoryjne w celu oznaczenia jego wilgotności analitycznej, zawartości popiołu w węglu surowym oraz wartości opałowej przy wilgotności przeliczonej na 50% H₂O.

§ 5. Granice złoża w płaszczyźnie poziomej wyznacza się przy pomocy linii prostych, łączących sąsiednie skrajne pożytywne wyrobiska, tj. wyrobiska, w których stwierdzono występowanie kopaliny.

§ 6. Ilość zasobów oblicza się w tonach, przy czym podstawą do obliczenia ilości węgla brunatnego w złożu jest ustalenie objętości złoża.

§ 7. Rozpoznając geologiczno-górnicyzną możliwość wydobycia węgla brunatnego ze złoża należy określić:

- 1) głębokość, na jakiej złoże występuje,
- 2) stosunek miąższości nadkładu do miąższości złoża,
- 3) litologię nadkładu oraz spągu złoża,
- 4) stosunki wodne, występujące w złożu i w jego otoczeniu.

§ 8. W razie stwierdzenia, że w złożu węgla brunatnego występuje kopalina towarzysząca mająca większą wartość przemysłową, jak np. ility ogniotrwałe, należy zbadać laboratoryjnie jej rodzaj i jakość oraz podać w przybliżeniu ilość, w jakiej występuje.